

Ter dankbare herinnering aan onze
lieve man, vader en opa

JOHAN FANEKER

Geboren te Oldenzaal 11 april 1923.
Heel onverwachts nam de Schepper
hem tot zich en dat gebeurde op
17 november 1979.

Tijdens een gezellige feestavond, m'n
laatste dans was nog voor jou, Tonny,
was ik ineens van je weg. Hoe wreed
en hard voor jou en voor jullie Yvonne
en Johnny, Rudy, Frans, Johnny en
Anita. We gingen juist wat minder
spannende tijden tegemoet voor wat
mijn werk betreft, het zag er allemaal
weer zo hoopvol uit.

Tonny, eens zeiden we "ja" tegen el-
kaar. Telkens opnieuw, door leed dat
ons echt niet bespaard bleef en geluk
dat ons in overvloed gegeven werd,
herhaalden we ons eens gegeven woord.
En zo heeft ons huwelijk zich werkelijk
gemaakt.

Ik hoop maar dat jullie, m'n kinderen,
van onze levensstijl iets zullen over-
nemen. Dat is leven en blijven leven
door vreugde, pijn en dood heen naar
eeuwig leven.

Hebben jullie het wel eens moeilijk met
jezelf of met elkaar... ik heb jullie
zo vaak gezegd: alles hier is zo be-
trekkelijk, er zijn veel voornamere zaken
zoals bijvoorbeeld het geluk waarin ik
nu ben. Leef daar maar op af dan
wordt de rest zo makkelijk om door
te komen.

Mijn lieve vrouw, tracht hoopvol en blij
verder te leven, dat zou ik geweldig
vinden.

Vader, we hielden zo van elkaar, wat
moet er nu veel door U heengaan.
Heus, ik ben bij de Heer. Probeer het
nieuwe leed te aanvaarden en blijf een
steun voor mijn vrouw.

Mijn broers en zussen, ik dank jullie
voor jullie hartelijkheid en belangstel-
ling voor ons gezin.

Mijn medewerkers van het Babov, wat
konden we het goed met elkaar vinden,
ga met dezelfde teamgeest verder.
Met allen blijf ik meeleven in de Heer.